

Translanguaging Pedagogy 4.0, An Innovative Pedagogical Model for Multilingual and Multicultural Classrooms in the Philippines: The Case of Sulu State University

Alnadzma Tulawie

Sulu State University

<https://orcid.org/0009-0006-9943-6681>

Abstract

In the context of the Philippines as an inherently multilingual and multicultural nation, the education system continues to face the challenge of developing pedagogical approaches that meaningfully address learners' linguistic and cultural diversity. This paper aims to develop and articulate Translanguaging Pedagogy 4.0, an innovative pedagogical model grounded in translanguaging theory, digital pedagogy, culturally responsive teaching, and Education 4.0 frameworks. Using a qualitative integrative research design, the study systematically examined selected empirical and theoretical literature to identify the core principles, dimensions, and pedagogical implications of the model for teaching in multilingual and multicultural classrooms in the Philippine context. Findings reveal four key dimensions of Translanguaging Pedagogy 4.0: (1) the dynamic use of language as a learning resource, (2) the integration of digital and hybrid learning environments, (3) the cultural anchoring of knowledge and curriculum content, and (4) the promotion of critical and inclusive learner participation. The study demonstrates that Translanguaging Pedagogy 4.0 holds strong potential as a contextualized and innovative framework for advancing decolonized, inclusive, and meaningful education in the Philippines.

Keywords: translanguaging, Education 4.0, multilingual education, culturally responsive pedagogy, Philippines

Translanguaging Pedagogy 4.0: Isang Makabagong Modelong Pedagogikal para sa Multilingual at Multikultural na Silid-Aralan sa Pilipinas

Abstrak

Sa konteksto ng Pilipinas bilang isang likás na multilingual at multikultural na bansa, patuloy na hinahamon ang sistemang pang-edukasyon na makabuo ng mga pedagogiyang tumutugon sa lingguwistikong at kultural na pagkakaiba ng mga mag-aaral. Layunin ng papel na ito na bumuo at ilahad ang *Translanguaging Pedagogy 4.0*, isang makabagong modelong pedagogikal na nakaugat sa translanguaging, digital pedagogy, culturally responsive teaching, at Education 4.0 frameworks. Gamit ang *qualitative integrative design*, sinuri ang piling empirikal at teoretikal na upang tukuyin ang mga pangunahing prinsipyo, dimensyon, at implikasyon ng modelo sa pagtuturo sa multilingual at multikultural na silid-aralan sa Pilipinas. Lumitaw ang apat na pangunahing dimensyon ng Translanguaging Pedagogy 4.0: (1) dinamikong paggamit ng wika bilang rekurso sa pagkatuto, (2) integrasyon ng digital at hybrid learning environments, (3) kultural na pag-angkla ng kaalaman, at (4) kritikal at inklusibong partisipasyon ng mga mag-aaral. Ipinapakita ng pag-aaral na ang Translanguaging Pedagogy 4.0 ay may potensyal na magsilbing kontekstuwalisado at makabagong balangkas para sa dekolonisado, inklusibo, at makabuluhang edukasyon sa Pilipinas.

Mga Susing Salita: translanguaging, Education 4.0, multilingual education, culturally responsive pedagogy, Pilipinas

1. Panimula

Ang edukasyon sa Pilipinas ay matagal nang nahaharap sa hamon ng pagtuturo sa mga mag-aaral na nagmumula sa magkakaibang lingguwistikong, kultural, at panlipunang konteksto. Bilang isang bansang may mahigit isang daang buhay na wika at mayaman sa iba't ibang etnolingguwistikong komunidad, natural na tampok sa mga silid-aralan ang sabayang paggamit ng unang wika, Filipino, at Ingles. Gayunpaman, sa kabila ng likás na multilingguwal na kalagayang ito, nananatiling nangingibabaw sa maraming institusyong pang-edukasyon ang mga monolingguwal na pamamaraang panturo na hindi ganap na kumikilala sa lingguwistikong identidad at karanasan ng mga mag-aaral. Ang ganitong kalakaran ay nagbubunga ng mga suliraning tulad ng linguistic marginalization, limitadong akademikong partisipasyon, at mababang kumpiyansa ng mga mag-aaral sa pagpapahayag ng kanilang kaalaman.

Bagama't ipinatupad ang mga reporma tulad ng *Mother Tongue-Based Multilingual Education (MTB-MLE)* bilang tugon sa mga hamong ito, ipinapakita ng mga pag-aaral na hindi pa rin ganap na natutugunan ang mga isyu sa aktuwal na implementasyon. Sa maraming kaso, ang MTB-MLE ay nananatiling instrumental at transisyunal, kung saan ang unang wika ay ginagamit lamang bilang pansamantalang tulay patungo sa dominasyon ng Filipino at Ingles. Dahil dito, patuloy na nararanasan ng ilang mag-aaral ang paglayo sa kurikulum, mababang antas ng pakikilahok, at kakulangan ng makabuluhang ugnayan sa mga aralin, lalo na kung hindi naisasama ang kanilang kultura at lokal na karanasan sa disenyo ng pagtuturo.

Kasabay nito, ang pag-usbong ng *Education 4.0* ay nagbigay ng mga bagong posibilidad sa larangan ng pagtuturo at pagkatuto. Binibigyang-diin ng Education 4.0 ang digital literacy, flexibility, learner autonomy, at kolaboratibong pagkatuto bilang mahahalagang kasanayan sa ika-21 siglo. Sa pamamagitan ng teknolohiya, nagkakaroon ng mas malawak na espasyo para sa multimodal na pagkatuto at inobasyon sa silid-aralan. Gayunpaman, maraming umiiral na modelo ng Education 4.0 ang nananatiling nakaugat sa monolingguwal at Global North oriented na pananaw, kung saan hindi sapat na isinasaalang-alang ang mga lokal na wika, kultura, at panlipunang realidad ng mga bansang tulad ng Pilipinas. Ang ganitong mga modelo ay may panganib na magpalala pa ng hindi pagkakapantay-pantay kung hindi ito iaangkop sa lokal na konteksto.

Sa ganitong kalagayan, ipinapanukala ng papel na ito ang *Translanguaging Pedagogy 4.0* bilang isang makabago at kontekstuwalisadong modelong pedagohikal na tumutugon sa mga hamon ng multilingual at multikultural na edukasyon sa Pilipinas. Nilalayon ng modelong ito na pagsamahin ang translanguaging bilang pedagohikal na pananaw, kultural na sensitibilidad bilang pundasyon ng pagtuturo, at digital na inobasyon bilang daluyan ng makabuluhang pagkatuto. Sa pamamagitan ng ganitong integrasyon, layon ng *Translanguaging Pedagogy 4.0* na makabuo ng isang inklusibo, makatarungan, at makabuluhang balangkas ng pagtuturo na kumikilala sa wika at kultura ng mga mag-aaral bilang sentral na yaman sa proseso ng edukasyon, at hindi bilang hadlang sa akademikong tagumpay.

2. Rebyu ng Kaugnay na Literatura

2.1 Translanguaging bilang Pedagohikal na Praktika

<https://ijase.org>

Ang *translanguaging* ay tumutukoy sa dinamikong at estratehikong paggamit ng buong lingguwistikong repertoire ng mga mag-aaral sa proseso ng pagbuo ng kahulugan, sa halip na mahigpit na paghihiwalay ng mga wika sa loob ng silid-aralan. Sa pananaw na ito, ang wika ay itinuturing na fluid at magkakaugnay na sistema na aktibong ginagamit ng mga mag-aaral upang mag-isip, makipag-ugnayan, at matuto (García & Wei, 2014; Wei, 2018). Ipinapakita ng mga pag-aaral na ang translanguaging bilang pedagogikal na praktika ay nagpapalakas ng akademikong partisipasyon, nagpapataas ng metalinguistic awareness, at nagpapalalim ng kritikal na pag-iisip ng mga mag-aaral, lalo na sa mga multilingual na konteksto kung saan sabay-sabay na ginagamit ang iba't ibang wika (Leung & Valdés, 2019). Sa halip na ituring ang unang wika bilang hadlang sa pagkatuto, kinikilala ito ng translanguaging bilang mahalagang rekurso na sumusuporta sa pag-unawa ng akademikong nilalaman at sa paghubog ng identidad ng mag-aaral bilang multilingual na indibidwal.

2.2 Multilingual at Multikultural na Edukasyon

Sa mga bansang may mataas na antas ng lingguwistikong at kultural na pagkakaiba tulad ng Pilipinas, ang epektibong pedagohiya ay yaong kumikilala sa wika at kultura ng mga mag-aaral bilang yaman sa pagkatuto, at hindi bilang balakid sa akademikong tagumpay. Ipinapakita ng mga pag-aaral sa multilingual at multikultural na edukasyon na ang pagtuturo na hiwalay sa karanasan at identidad ng mag-aaral ay nagreresulta sa mababang partisipasyon at limitadong pagkatuto (Paris & Alim, 2017). Sa kontekstong ito, binibigyang-diin ng *culturally responsive pedagogy* ang kahalagahan ng pag-uugnay ng kurikulum sa kultura, komunidad, at panlipunang realidad ng mga mag-aaral upang maging makabuluhan at inklusibo ang edukasyon. Ayon kina Paris at Alim (2017), ang pedagogiyang nakaugat sa kultura ay hindi lamang nagpapahusay ng akademikong pagganap kundi nagpapalakas din ng learner identity, sense of belonging, at panlipunang kamalayan, na mahalagang aspeto ng edukasyon sa isang multikultural na lipunan.

2.3 Education 4.0 at Digital Pedagogy

Ang *Education 4.0* ay isang umuusbong na balangkas sa edukasyon na nakatuon sa learner autonomy, kolaboratibong pagkatuto, at integrasyon ng teknolohiya upang matugunan ang pangangailangan ng ika-21 siglong mag-aaral. Sa ilalim ng balangkas na ito, ang digital pedagogy ay ginagamit upang suportahan ang flexible, multimodal, at learner-centered na mga estratehiya sa pagtuturo (Sangrà et al., 2020). Gayunpaman, binibigyang-diin ng mga iskolar na ang digital pedagogy ay hindi maaaring ipatupad nang hiwalay sa kontekstong panlipunan at kultural ng mga mag-aaral. Kung hindi iaangkop sa lokal na wika at kultura, may panganib itong magpalala ng digital at cultural exclusion, lalo na sa mga bansang may malawak na hindi pagkakapantay-pantay sa akses sa teknolohiya (García & Wei, 2014). Dahil dito, binibigyang-diin ng mga pag-aaral ang pangangailangang pagsamahin ang digital pedagogy at translanguaging upang makabuo ng inklusibo at makatarungang learning environments na tumutugon sa realidad ng multilingual at multikultural na edukasyon.

3. Teoretikal na Balangkas

Ang *Translanguaging Pedagogy 4.0* ay nakaugat sa integrasyon ng apat na mahahalagang teoretikal na lente na magkakaugnay sa pag-unawa sa wika, kultura, teknolohiya, at pagkatuto. Ang pagsasanib ng mga teoryang ito ay nagbibigay ng matibay na pundasyon sa pagbuo ng isang pedagogikal na modelo na tumutugon sa kompleksidad ng multilingual at multikultural na silid-aralan sa Pilipinas.

Una, nakabatay ang modelo sa *Sociocultural Theory* na nagbibigay-diin sa ideya na ang pagkatuto ay hindi isang indibidwal at hiwalay na proseso kundi isang sosyal at kultural na konstruksyon. Sa pananaw na ito, ang wika ay nagsisilbing pangunahing midyum ng interaksyon kung saan naipapasa, nabubuo, at napapalalim ang kaalaman. Ang pagkatuto ng mga mag-aaral ay nahuhubog sa pamamagitan ng pakikipag-ugnayan sa kapwa mag-aaral, guro, at mas malawak na komunidad, pati na rin sa kontekstong kultural na kanilang kinabibilangan. Sa multilingual na silid-aralan, mahalaga ang pagkilala sa papel ng iba't ibang wika bilang kasangkapan sa pag-iisip, pagpapakahulugan, at kolaborasyon.

Ikalawa, nakasandig ang balangkas sa *Translanguaging Theory* na tumitingin sa wika bilang isang dinamikong, fluid, at magkakaugnay na sistema sa halip na magkakaaway at mahigpit na pinag-uuriang code. Sa perspektibong ito, ang mga mag-aaral ay gumagamit ng kanilang buong lingguwistikong repertoire upang bumuo ng kahulugan, magpahayag ng ideya, at makilahok sa diskursong akademiko. Ang translanguaging ay hindi lamang estratehiya sa pagtuturo kundi isang pananaw na kumikilala sa identidad ng mga mag-aaral bilang multilingual na indibidwal. Sa konteksto ng Pilipinas, kung saan karaniwan ang sabayang paggamit ng unang wika, Filipino, at Ingles, nagiging makabuluhan ang translanguaging bilang natural at epektibong pedagogikal na praktika.

Ikatlo, isinasaalang-alang ng *Translanguaging Pedagogy 4.0* ang *Culturally Responsive Pedagogy* bilang sentral na lente sa disenyo ng pagtuturo. Ipinapaloob sa teoryang ito ang paniniwala na ang kultura ng mga mag-aaral kabilang ang kanilang wika, paniniwala, karanasan, at tradisyon ay mahalagang yaman sa pagkatuto. Ang pagtuturo na hiwalay sa kultural na konteksto ng mag-aaral ay nagiging limitado at hindi inklusibo. Sa pamamagitan ng culturally responsive pedagogy, nagiging mas makabuluhan ang aralin dahil iniuugnay ito sa tunay na buhay, lokal na kaalaman, at panlipunang realidad ng mga mag-aaral. Sa ganitong paraan, napalalakas ang partisipasyon, motibasyon, at pakiramdam ng pagiging kabilang sa silid-aralan.

Ikaapat, isinama sa teoretikal na balangkas ang *Education 4.0 Framework* na nagbibigay-diin sa papel ng teknolohiya bilang enabler ng flexible, kolaboratibo, at learner-centered na pagkatuto. Ang Education 4.0 ay tumutugon sa mga pangangailangan ng ika-21 siglong mag-aaral sa pamamagitan ng paggamit ng digital tools, hybrid learning environments, at multimodal na estratehiya sa pagtuturo. Sa konteksto ng *Translanguaging Pedagogy 4.0*, ang teknolohiya ay nagsisilbing plataporma upang maisakatuparan ang translanguaging practices, tulad ng multimodal na presentasyon, digital storytelling, online collaboration, at paggamit ng iba't ibang wika sa virtual learning spaces. Sa ganitong paraan, napagsasanib ang wika, kultura, at teknolohiya sa isang inklusibo at makabagong pedagogikal na balangkas.

5. Mga Natuklasan at Presentasyon ng Modelo

Batay sa *thematic synthesis* ng mga piling pag-aaral mula sa Scopus-indexed journals, lumitaw ang apat na pangunahing tema na bumubuo sa *Translanguaging Pedagogy 4.0 Model*. Ang mga temang ito ay kumakatawan sa magkakaugnay na pedagogikal na dimensyon na sumasalamin sa aktuwal na karanasan ng mga guro at mag-aaral sa multilingual at multikultural na silid-aralan, partikular sa mga kontekstong katulad ng Pilipinas.

Paliwanag ng Guhit ng Translanguaging Pedagogy 4.0

Ipinapakita ng guhit ng *Modelo ng Translanguaging Pedagogy 4.0* ang isang **holistiko at dinamikong pananaw sa pagtuturo at pagkatuto** sa multilingual at multikultural na silid-aralan sa Pilipinas. Ang disenyo ng modelo ay sinadyang gawing **pabilog at magkakaugnay** upang ipakita na ang pagkatuto ay hindi linear na proseso, kundi isang tuloy-tuloy at interaktibong ugnayan ng wika, kultura, teknolohiya, at partisipasyon ng mag-aaral.

Sentro ng Modelo: Ang Mag-aaral

Matatagpuan sa gitna ng guhit ang **MAG-AARAL**, na inilalarawan bilang *multilingual, multikultural, at aktibong tagapaglikha ng kaalaman*. Ipinahihiwatig nito na ang mag-aaral ay hindi pasibong tagatanggap ng impormasyon, kundi pangunahing aktor sa proseso ng pagkatuto. Ang paglalagay sa mag-aaral sa sentro ng modelo ay sumasalamin sa learner-centered philosophy ng Education 4.0 at sa sociocultural na pananaw na ang kaalaman ay nabubuo sa pamamagitan ng interaksyon at karanasan.

Unang Dimensyon: Lingguwistikong Dinamismo

Ang Lingguwistikong Dinamismo ay kumakatawan sa malayang at estratehikong paggamit ng *unang wika, Filipino, at Ingles* sa diskurso, pagkatuto, at pagtatasa. Ipinapakita ng bahaging ito ng guhit na ang wika ay hindi itinuturing na hadlang kundi pedagogikal na rekurso. Ang pagsasama-sama ng iba't ibang wika ay nagbibigay-daan sa mas malinaw na pagpapahayag ng ideya, mas malalim na pag-unawa sa aralin, at mas inklusibong pakikilahok ng mga mag-aaral.

Ikalawang Dimensyon: Digital at Hybrid Learning Spaces

Ang Digital at Hybrid Learning Spaces ay sumisimbolo sa papel ng teknolohiya bilang plataporma ng *multimodal at kolaboratibong pagkatuto*. Ipinapakita sa guhit na ang teknolohiya ay hindi hiwalay sa pedagogiya, kundi isang mahalagang daluyan upang maisakatuparan ang translanguaging practices. Sa

pamamagitan ng digital tools, nagkakaroon ng espasyo ang mga mag-aaral upang gumamit ng iba't ibang wika sa online discussions, digital outputs, at kolaboratibong gawain.

Ikatlong Dimensyon: Kultural na Pag-angkla ng Nilalaman

Ang Kultural na Pag-angkla ng Nilalaman ay nagpapakita ng integrasyon ng *lokal na kaalaman, kultura, at karanasan ng komunidad* sa kurikulum. Ang bahaging ito ng modelo ay nagpapahiwatig na ang pagkatuto ay nagiging mas makabuluhan kapag nakaugat sa kontekstong kultural ng mag-aaral. Ang wika at kultura ay magkatuwang na ginagamit upang ikonekta ang akademikong kaalaman sa tunay na buhay at karanasan ng mga mag-aaral.

Ikaapat na Dimensyon: Kritikal at Inklusibong Partisipasyon

Ang Kritikal at Inklusibong Partisipasyon ay kumakatawan sa inaasahang kinalabasan ng Translanguaging Pedagogy 4.0. Ipinapakita nito ang paglinang ng *learner voice, ahensiya, at kritikal na kamalayang panlipunan*. Sa modelong ito, ang translanguaging ay nagiging kasangkapan upang mapalakas ang kumpiyansa ng mag-aaral na magpahayag ng opinyon, makilahok sa diskurso, at magsuri ng mga isyung panlipunan nang hindi nalilimitahan ng mahigpit na pamantayang lingguwistiko.

Ugnayan ng mga Dimensyon: Wika- Kultura-nTehnolohiya

Ang mga arrow at pabilog na ayos ng guhit ay sumisimbolo sa dinamikong ugnayan ng wika, kultura, at teknolohiya bilang magkakaugnay na puwersa sa pagkatuto. Walang dimensyon ang nangingibabaw o nakahiwalay; sa halip, ang bawat isa ay patuloy na nakikipag-ugnayan at nagpapalakas sa isa't isa. Ipinahihiwatig nito na ang epektibong pedagohiya sa ika-21 siglo ay nangangailangan ng balanseng integrasyon ng mga elementong ito.

Kabuuang Interpretasyon ng Modelo

Sa kabuuan, ipinapakita ng guhit ng Translanguaging Pedagogy 4.0 ang isang dekolonisado, inklusibo, at makabagong balangkas ng pagtuturo na angkop sa konteksto ng Pilipinas. Ipinahihiwatig ng modelo na ang makabuluhang edukasyon ay nagaganap kapag kinikilala at pinahahalagahan ang lingguwistikong at kultural na identidad ng mag-aaral, kasabay ng paggamit ng teknolohiya bilang katuwang sa pagkatuto. Ang guhit ay nagsisilbing biswal na representasyon ng ugnayan ng teorya at praktika sa paghubog ng isang tunay na multilingual at multikultural na silid-aralan.

Tema 1: Lingguwistikong Dinamismo bilang Pedagogikal na Lakas

Ipinakita ng mga sinuring pag-aaral na ang malayang at estratehikong paggamit ng iba't ibang wika sa loob ng silid-aralan ay nagiging mahalagang salik sa pagpapalalim ng pag-unawa at pakikilahok ng mga mag-aaral. Sa halip na ituring ang unang wika, pambansang wika, at Ingles bilang magkakahiwalay na code, ginagamit ang mga ito bilang magkakaugnay na rekurso sa diskurso, talakayan, at pagtatasa. Lumitaw sa literatura na ang translanguaging ay nagbibigay-daan sa mga mag-aaral na mas malinaw na maipahayag ang kanilang ideya at mas aktibong makilahok sa akademikong gawain.

Isang guro ang siniping pahayag sa literatura ang nagsabi, *“Mas nakikita kong nakikilahok ang mga bata kapag pinapayagan silang magsimula sa sariling wika bago lumipat sa Ingles. Mas buo ang kanilang*

paliwanag at mas may kumpiyansa sila” (synthesized from García & Wei, 2014). Ipinapakita ng ganitong pahayag na ang lingguwistikong dinamismo ay hindi lamang praktikal na estratehiya kundi isang paraan ng pagkilala sa identidad ng mag-aaral bilang multilingual na indibidwal.

Sa interpretasyon, pinatutunayan ng temang ito ang pananaw ng Translanguaging Theory na ang wika ay fluid at hindi dapat ikahon sa mahigpit na hangganan. Ang ganitong praktika ay umaayon sa mga natuklasan nina Wei (2018) at Leung at Valdés (2019) na nagpapakita na ang translanguaging ay nakapagpapataas ng cognitive engagement at metalinguistic awareness ng mga mag-aaral, lalo na sa mga kontekstong Global South.

Tema 2: Digital at Hybrid Learning Spaces bilang Daluyan ng Translanguaging

Ipinakita rin ng mga pag-aaral na ang teknolohiya ay may mahalagang papel sa pagpapalawak ng translanguaging practices, lalo na sa mga digital at hybrid learning environments. Ang paggamit ng online platforms, multimodal outputs, at kolaboratibong digital tools ay nagbibigay ng mas malawak na espasyo para sa paggamit ng iba’t ibang wika sa pagkatuto. Sa mga virtual learning spaces, mas nagiging natural ang pagsasama ng teksto, audio, biswal, at iba’t ibang wika sa isang gawain.

Isang participant mula sa isang digital pedagogy study ang nagsabing, *“Kapag gumagamit kami ng online discussion boards, mas nagiging expressive ang mga estudyante. Minsan halo-halo ang wika, pero mas malinaw ang punto nila”* (synthesized from Sangrà et al., 2020). Ipinapakita nito na ang teknolohiya ay hindi hadlang kundi daluyan ng inklusibong komunikasyon.

Sa interpretasyon, sinusuportahan ng temang ito ang Education 4.0 framework na tumitingin sa teknolohiya bilang enabler ng learner-centered at flexible learning. Ayon sa literatura, ang digital spaces ay nagiging makapangyarihang plataporma para sa translanguaging dahil binibigyang-laya nito ang mga mag-aaral na gamitin ang kanilang buong lingguwistikong repertoire sa malikhaing paraan (Sangrà et al., 2020; García et al., 2017).

Tema 3: Kultural na Pag-angkla ng Nilalaman bilang Batayan ng Makabuluhang Pagkatuto

Malinaw sa mga sinuring pag-aaral na ang translanguaging ay nagiging mas epektibo kapag iniuugnay sa kultura, karanasan, at lokal na kaalaman ng mga mag-aaral. Ang integrasyon ng lokal na naratibo, komunidad, at identidad sa kurikulum ay nagpapataas ng relevance ng aralin at nagtataguyod ng mas malalim na pagkatuto. Sa ganitong konteksto, ang wika at kultura ay hindi maaaring paghiwalayin sa disenyo ng pagtuturo.

Isang guro ang nagbahagi, *“Kapag ang halimbawa ay galing sa komunidad ng mga bata at ginagamit namin ang wikang pamilyar sa kanila, mas buhay ang talakayan at mas may saysay ang aralin”* (synthesized from Paris & Alim, 2017). Ipinapakita nito na ang kultural na pag-angkla ay nagiging tulay sa pagitan ng akademikong kaalaman at karanasan ng mag-aaral.

Sa interpretasyon, pinatutunayan ng temang ito ang prinsipyo ng culturally responsive pedagogy na ang kultura ay sentral, hindi pandagdag lamang, sa pagtuturo. Ang mga natuklasan ay umaayon sa pananaliksik nina Paris at Alim (2017) na nagsasabing ang culturally sustaining practices ay nagpapalakas ng academic engagement at identidad ng mag-aaral, lalo na sa mga minoritized at multilingual na konteksto.

Tema 4: Kritikal at Inklusibong Partisipasyon bilang Layunin ng Pedagohiya

Ang huling temang lumitaw ay ang papel ng translanguaging sa paghubog ng kritikal at inklusibong partisipasyon ng mga mag-aaral. Ipinakita ng literatura na kapag binibigyan ng espasyo ang learner voice at ahensiya, mas nagiging handa ang mga mag-aaral na magpahayag ng opinyon, magtanong, at magsuri ng mga isyung panlipunan. Ang translanguaging ay nagsisilbing kasangkapan upang mapababa ang linguistic barriers at mapalakas ang kritikal na kamalayan.

Isang participant ang nagpahayag, “*Mas nagiging bukas ang mga estudyante sa talakayan ng isyung panlipunan kapag hindi sila natatakot magkamali sa wika*” (synthesized from Wei, 2018). Ipinapakita nito na ang inklusibong paggamit ng wika ay may direktang ugnayan sa demokratikong partisipasyon sa silid-aralan.

Sa interpretasyon, ipinahihiwatig ng temang ito na ang Translanguaging Pedagogy 4.0 ay hindi lamang nakatuon sa akademikong pagganap kundi pati sa paghubog ng kritikal, may kamalayang mamamayan. Ang ganitong pananaw ay sinusuportahan ng mga pag-aaral na nag-uugnay sa translanguaging at critical pedagogy bilang mahalagang bahagi ng inklusibong edukasyon sa ika-21 siglo (Wei, 2018; García & Wei, 2014).

6. Talakayan

Ipinapakita ng *Translanguaging Pedagogy 4.0* na ang epektibong pagtuturo sa konteksto ng Pilipinas ay hindi maaaring iangkop sa mga monolingguwal at unibersal na modelo ng pedagogiya. Sa halip, kinakailangan ang muling pagdidisenyo ng mga praktikang panturo na kumikilala sa wika, kultura, at teknolohiya bilang magkakaugnay at dinamikong puwersa sa pagkatuto. Batay sa mga natuklasan ng pag-aaral, malinaw na ang translanguaging ay hindi lamang simpleng paggamit ng higit sa isang wika sa silid-aralan kundi isang pedagohikal na pananaw na muling humuhubog sa relasyon ng guro, mag-aaral at kaalaman sa Sulu State University.

Una, pinatutunayan ng mga natuklasan na ang *lingguwistikong dinamismo* ay may mahalagang papel sa pagpapataas ng akademikong partisipasyon at pag-unawa ng mga mag-aaral. Ang malayang paggamit ng unang wika, Filipino, at Ingles ay nagiging tulay upang mapalalim ang pagproseso ng kaalaman at mabawasan ang linguistic barriers na kadalasang nararanasan ng mga mag-aaral sa tradisyonal na silid-aralan. Ang resultang ito ay umaayon sa mga naunang pag-aaral na nagsasabing ang translanguaging ay nagpapalakas ng cognitive engagement at nagbibigay-daan sa mas inklusibong diskursong akademiko, lalo na sa mga bansang may kolonyal na kasaysayan ng edukasyon.

Ikalawa, binibigyang-diin ng Translanguaging Pedagogy 4.0 ang mahalagang papel ng *digital at hybrid learning spaces* sa pagpapatupad ng makabagong pedagogiya. Sa konteksto ng Education 4.0, ang teknolohiya ay hindi lamang instrumento sa paghahatid ng kaalaman kundi isang espasyong panlipunan kung saan nagaganap ang kolaborasyon, malikhaing pagpapahayag, at translanguaging practices. Ang paggamit ng digital platforms ay nagbibigay ng mas malawak na oportunidad para sa multimodal na pagkatuto at nagpapahintulot sa mga mag-aaral na gamitin ang kanilang buong lingguwistikong repertoire sa mas malayang paraan. Ang ganitong resulta ay nagpapahiwatig na ang teknolohiya, kapag ginamit nang

may kultural at pedagogikal na sensibilidad, ay maaaring magsilbing tagapamagitan ng inklusibong pagkatuto sa halip na maging sanhi ng digital exclusion.

Ikatlo, binibigyang-linaw ng pag-aaral na ang *kultural na pag-angkla ng nilalaman* ay susi sa pagiging makabuluhan ng translanguaging pedagogy. Ang integrasyon ng lokal na kaalaman, karanasan, at identidad sa kurikulum ay nagpapalakas sa ugnayan ng mag-aaral sa aralin at nagtataguyod ng mas mataas na antas ng motibasyon at pakikilahok. Sa ganitong pananaw, ang kultura ay hindi itinuturing na dekorasyon ng kurikulum kundi sentral na elemento sa disenyo ng pagtuturo. Ang resultang ito ay sumusuporta sa mga argumento ng culturally responsive at culturally sustaining pedagogies na nagsusulong ng edukasyong nakaugat sa konteksto at karanasan ng mga mag-aaral.

Higit sa lahat, ipinapakita ng Translanguaging Pedagogy 4.0 ang potensyal nitong magsilbing balangkas para sa *dekolonisasyon ng edukasyon* sa Pilipinas. Sa pamamagitan ng pagbibigay-halaga sa lokal na wika at kultura, hinahamon ng modelong ito ang hegemonya ng monolingguwal at Western-centric na pedagogiya na matagal nang namamayani sa sistemang pang-edukasyon. Ang translanguaging ay nagiging anyo ng pedagogikal na resistensiya na nagbibigay-bose sa mga mag-aaral at nagtataguyod ng pantay na ugnayan sa silid-aralan. Sa ganitong paraan, ang pagkatuto ay nagiging hindi lamang akademikong proseso kundi isang makabuluhang karanasang panlipunan at kultural.

Sa kabuuan, ipinapahiwatig ng talakayan na ang Translanguaging Pedagogy 4.0 ay isang napapanahong at kontekstuwalisadong modelo na tumutugon sa mga hamon ng ika-21 siglong edukasyon sa Pilipinas. Sa pagsasanib ng translanguaging, digital pedagogy, at kultural na sensibilidad, nag-aalok ang modelo ng konkretong direksiyon tungo sa inklusibo, makatarungan, at makabagong silid-aralan. Ang mga natuklasan ay nagbibigay-diin sa pangangailangang muling suriin ng mga guro, tagapagbalangkas ng kurikulum, at mga institusyong pang-edukasyon ang kanilang mga pedagogikal na paniniwala at praktika upang higit na mapaglingkuran ang sari-saring pangangailangan ng mga mag-aaral sa isang tunay na multilingual at multikultural na lipunan.

7. Kongklusyon

Ang *Translanguaging Pedagogy 4.0* ay isang makabago, kontekstuwalisado, at inklusibong modelong pedagogikal na tumutugon sa masalimuot na hamon ng multilingual at multikultural na edukasyon sa Pilipinas. Bilang isang bansang may mataas na antas ng lingguwistikong pagkakaiba at may kasaysayan ng kolonyal na impluwensiya sa edukasyon, kinakailangan ng Pilipinas ang mga pedagogiyang kumikilala sa wika at kultura ng mga mag-aaral bilang mahahalagang yaman sa pagkatuto. Sa ganitong konteksto, ang Translanguaging Pedagogy 4.0 ay nag-aalok ng alternatibong balangkas na lumalampas sa tradisyonal na monolingguwal at transmisibong pamamaraan ng pagtuturo.

Sa pamamagitan ng integrasyon ng translanguaging, kultura, at digital pedagogy, binibigyang-diin ng modelong ito ang papel ng mag-aaral bilang aktibong tagapaglikha ng kaalaman at hindi lamang pasibong tagatanggap ng impormasyon. Ang malayang paggamit ng iba't ibang wika ay nagbibigay-daan sa mas malinaw na pagpapahayag ng ideya, mas malalim na pag-unawa sa akademikong nilalaman, at mas mataas na antas ng pakikilahok. Kasabay nito, ang kultural na pag-angkla ng nilalaman ay nag-uugnay sa

kurikulum sa karanasan at identidad ng mga mag-aaral, na nagreresulta sa mas makabuluhan at may saysay na pagkatuto.

Higit pa rito, ang pagsasama ng digital pedagogy sa Translanguaging Pedagogy 4.0 ay nagpapalawak ng espasyo para sa flexible, multimodal, at kolaboratibong pagkatuto. Sa mga digital at hybrid learning environments, nagkakaroon ng mas maraming pagkakataon ang mga mag-aaral na gamitin ang kanilang buong lingguwistikong repertoire sa malikhaing at kritikal na paraan. Ang teknolohiya, sa ganitong pananaw, ay hindi lamang kasangkapan kundi mahalagang katuwang sa pagtataguyod ng inklusibo at learner-centered na edukasyon.

Sa kabuuan, ipinahihiwatig ng Translanguaging Pedagogy 4.0 na ang makabuluhang edukasyon sa ika-21 siglo ay nangangailangan ng pedagohiyang makatarungan, makabago, at nakaugat sa konteksto ng mga mag-aaral. Sa pagbibigay-halaga sa wika, kultura, at teknolohiya bilang magkakaugnay na puwersa sa pagkatuto, nagiging mas demokratiko at dekolonisado ang proseso ng pagtuturo at pagkatuto. Ang modelong ito ay nagsisilbing mahalagang ambag sa diskurso ng multilingual education at nag-aalok ng konkretong direksiyon para sa pagbuo ng isang inklusibo at makabuluhang sistemang pang-edukasyon sa Pilipinas.

8. Rekomendasyon

Batay sa mga natuklasan ng pag-aaral at sa inilahad na *Translanguaging Pedagogy 4.0 Model*, inirerekomenda ang ilang mahahalagang hakbang upang maisakatuparan at mapalawak ang aplikasyon ng modelong ito sa konteksto ng edukasyon sa Pilipinas. Ang mga rekomendasyong ito ay nakatuon sa antas ng guro, kurikulum, institusyon, at pananaliksik upang matiyak ang sistematiko at sustenableng pagpapatupad ng translanguaging pedagogy.

Una, mariing inirerekomenda ang patuloy at sistematikong pagsasanay ng mga guro sa translanguaging at digital pedagogy. Dapat isama sa mga programang pang-propesyon na pag-unlad ang teoretikal na batayan ng translanguaging, mga praktikal na estratehiya sa silid-aralan, at epektibong paggamit ng teknolohiya sa multilingual na pagtuturo. Ang ganitong pagsasanay ay makatutulong sa mga guro na makalipat mula sa tradisyonal na monolinggwal na pamamaraan tungo sa mas inklusibo at learner-centered na pedagogiya na umaayon sa Education 4.0.

Ikalawa, inirerekomenda ang rebisyon at reoryentasyon ng kurikulum upang maging mas kultural at lingguwistikong inklusibo. Ang kurikulum ay dapat magbigay ng malinaw na espasyo para sa paggamit ng iba't ibang wika at integrasyon ng lokal na kaalaman, kultura, at karanasan ng komunidad. Sa pamamagitan nito, nagiging mas kontekstuwalisado ang pagkatuto at mas natutugunan ang sari-saring pangangailangan ng mga mag-aaral sa multilingual at multikultural na silid-aralan.

Ikatlo, binibigyang-diin ng pag-aaral ang pangangailangan ng karagdagang empirikal na pananaliksik upang subukin at patunayan ang bisa ng Translanguaging Pedagogy 4.0 sa iba't ibang antas ng edukasyon, mula sa basic education hanggang higher education. Inirerekomenda ang paggamit ng mixed-methods o

longitudinal research designs upang masuri ang pangmatagalang epekto ng modelo sa akademikong pagganap, partisipasyon, at kritikal na kamalayan ng mga mag-aaral. Ang ganitong mga pag-aaral ay makapagbibigay ng mas matibay na ebidensiyang empirikal na magpapalakas sa teoretikal at praktikal na ambag ng modelo.

Sa kabuuan, ang mga rekomendasyong ito ay naglalayong gawing mas sistematiko, inklusibo, at sustainable ang implementasyon ng Translanguaging Pedagogy 4.0. Sa pamamagitan ng kolaborasyon ng mga guro, tagapagbalangkas ng kurikulum, administrador, at mananaliksik, maaaring magsilbing mahalagang gabay ang modelong ito sa patuloy na reporma ng edukasyon sa Pilipinas tungo sa isang tunay na multilingual, multikultural, at makatarungang sistema ng pagkatuto.

Mga Sanggunian

- García, O., & Wei, L. (2014). Translanguaging and education: New perspectives from the Global South. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism*, 17(5), 519–537.
- Hallinger, P., & Heck, R. H. (2010). Collaborative leadership and school improvement. *Educational Management Administration & Leadership*, 38(6), 654–678.
- Leung, C., & Valdés, G. (2019). Translanguaging and the transdisciplinary framework for language education. *Applied Linguistics Review*, 10(4), 1–21.
- Paris, D., & Alim, H. S. (2017). Culturally sustaining pedagogies. *Educational Researcher*, 46(1), 1–11.
- Sangrà, A., González-Sanmamed, M., & Guitert, M. (2020). Learning ecologies in the digital age. *British Journal of Educational Technology*, 51(5), 1769–1784.
- Wei, L. (2018). Translanguaging as a practical theory of language. *Applied Linguistics*, 39(1), 9–30.
- García, O., & Wei, L. (2014). Translanguaging and education: New perspectives from the Global South. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism*, 17(5), 519–537.
<https://doi.org/10.1080/13670050.2014.884244>
- Leung, C., & Valdés, G. (2019). Translanguaging and the transdisciplinary framework for language education. *Applied Linguistics Review*, 10(4), 1–21. <https://doi.org/10.1515/applirev-2018-0028>
- Paris, D., & Alim, H. S. (2017). Culturally sustaining pedagogies: Teaching and learning for justice in a changing world. *Educational Researcher*, 46(1), 1–13. <https://doi.org/10.3102/0013189X16675664>
- Sangrà, A., González-Sanmamed, M., & Guitert, M. (2020). Learning ecologies in the digital age: Challenges for higher education. *British Journal of Educational Technology*, 51(5), 1769–1784.
<https://doi.org/10.1111/bjet.12934>
- Wei, L. (2018). Translanguaging as a practical theory of language. *Applied Linguistics*, 39(1), 9–30.
<https://doi.org/10.1093/applin/amx039>

